

Redakteur - Besitzer
W. Jurukoff.

Varnaer Nachrichten

Varna, den 29 Juni 1916. 5 Cent.

РАЗЛОЖЕНИЕТО ВЪ РУСИЯ.

(Из руския печат)

Въ заседанието, което руската Государствена Дума е имала на 23 май ст. ст. е бил разискван законопроект за безмесни дни. По този въпрос станали сж горещи разисквания, които хвърлят една ярка светлина върху вътрешното положение на голъмата империя.

Слѣд като привелъ официалните статистически данни за потреблението на месо въ различните европейски държави, докладчикът А. Н. Аносовъ казалъ:

„За нещастие, ние гледахме твърдо оптимистично на нашите запаси от рогат добитък. Когато на голъмитъ пазари остро започна да се усѣща недостига на месо, у насъ, безъ да влизатъ въ разглеждане въпроса по сѣщество, обясниха това съ сѣвзможните спекулации на търговците. Очакванията, че ние разполагаме съ грамадни запаси от добитък не се оправдаха, а действителните грамадни запаси въ Монголия не можемъ да използваме поради недостатъчната прѣвозоспособност на железните пѣтища, които сж трупини съ не мо-малко важни товари. Нужно е сѣриозно да се помисли за запазването на нашето скотовъдство. Нужно е да се помни, че рогатият добитък въ европейска Русия е намаленъ съ 30, а нѣкъдъ и съ 40 процента. Необходимо сж неотложни и енергични мѣрки. Съпротивителността на държавата зависи не само от способността на командующите армии, не само от снарядите, но и от продоволствените запаси.

Слѣд депутата Д. Н. Чихачевъ, думата взелъ кадетският народенъ прѣдставител Л. А. Велиховъ. Слѣд като подчерталъ заявлението на Аносова, че недостигътъ от продоволствие може гибелно да се отрази върху хода на кампанията, Велиховъ заявилъ: „Миналата година нѣмахме съ какво да стрѣляме, а тази година голъмитъ центрове нѣматъ какво да ядатъ. Разбира се, твърдъ просто е да се установятъ три постни дни въ седмицата, но много по-важно и по-трудно е да се обезпечи населението за останалите четирѣ дни. Ако на народа бжде забранено да се храни въ течение на три дни съ месо, а въ останалите четири дни той фактически не получи този продуктъ, поради липсата му на пазаря, подобно запрѣщение ще напомни твърдъ много горчивата ирония и неизбѣжно ще прѣдизвика раздразнения. Народътъ гледа на Государствената Дума като на своя защитница. Той чака правда само от думата и ние сме длъжни да кажемъ тази правда, защото тя е по-добра от тъмните слухове. А правдата, господа, е горчива. Ако вие се вгледате въ положението на Петроградъ, коситъ ви ще настрѣхнатъ. Говеждото месо е забранено, дивечътъ силно е поскъпналъ, доставката на ри-

бата не достигатъ и пр. Съ какво ще живѣе и ще се храни населението, особено прѣз зимата? Кой е виновникъ за създаденото положение: злоупотребленията, неумѣнието на отделните лица или цѣлата продоволствена система? И едното и другото и третото. Имаше злоупотребления, имаше неумѣние, имаше груби грѣшки въ самата система, ако разбира се, може да се нарече система онзи чиновнишки чисто книженъ порядъкъ, които бѣше поставенъ въ основата на цѣлата работа, този хаосъ от разпорѣждания на отделни лица съ генералски паго̀ни и, най-сетѣ всички тия американски опити, които се прилагали и провалили на руска почва“.

Велиховъ обстойно се спрѣлъ на тѣх наречения „Черниговски хладилникъ“ складъ на замразено месо прѣдначено за армията и населението кѣдто „силните на деня“ безнаказано вършили всѣвъзможни безчинства. Освѣтѣ това, порядките въ този хладилникъ били до такава степен неорганизиранни, че огромни количества месо, оставено безъ всѣкаква грижа и надзоръ, гниело и ставало негодно за употребление.

Но всичко това не е най-важното и най-страшното продължилъ Велиховъ. Руското министерство на землѣделieto организира седемнадесетъ кланици, доста отдалечени от фронта и от голъмитъ центрове. Прилага се американската система. Но въ Съединените Шати има цѣла мрѣжа от великолѣпни хладилници на мѣстата, кѣдто се произвежда замразеното месо. А какво имаме ние? Опитаха се да построятъ единъ хладилникъ въ Барнауль, но когато, съ голѣмъ трудъ, доставиха ледъ, оказа се, че покривитъ не били довършени — и ледътъ се разтопилъ от слънцето. Ние нѣмаме нито вагони — хладилници, нито станции съ запаси от ледъ. Въ врѣмето, когато замразеното месо се води въ Америка съ една скорост от 700 версти въ денонощие, у насъ тѣзи тренове се движатъ като костенурки. Естествено, цѣлото замразено месо или една голѣма частъ от него изгнива и американската система се отхвърля — по заповѣдъ от началството — когато то е вече сѣвършено късно.

Всичко, за което се залавя, въ стопанската областъ, наша бюрокрация, е обречено по единъ съдбоносенъ начинъ на неуспѣхъ. Прѣди войната, на примѣръ, нашите търговци изнасяха от Монголия ежегодно 250 хиляди глави добитък. Но ето тамъ изпатиха генералъ Козловъ. Генералътъ пристигналъ и назначилъ прѣдълната цѣна — 3 рубли и 60 копейки единъ пудъ. И какво става? Подъ влиянието на германската агитация платили по 5 копейки повече и генерала успѣлъ да купи само 90 хиляди глави, а цѣлиятъ останалъ добитък е билъ отпра-

венъ въ Шанхай и както се говори, отъ него днесъ се ползуватъ нашите врагове.

Така стои работата и въ другите области на продоволственото дѣло. Сѣвършено неумѣли хора вършатъ реквизицията. Заедно съ другия добитък взиматъ се телните крави и породистия холандски добитък, който дава до 30 бутлки млѣко.

Необходима е ревизия на всички правителствени мѣроприятия. Американската система безъ нуждата техническа подготовка, безпорядъците въ хладилниците, безмислените реквизиции, и съобразните такси, отстраняването на всички специалисти въ тая областъ — всичко това ни доведе до единъ колосаленъ продоволственъ кризисъ.

Разбира се, съ нищо нѣма да помогне убогия законопроектъ за три постни дни въ седмицата. Необходимо е ревизия, нужно е привличане на виновните под отговорност и нужно е прѣдаването на цѣлото продоволствено дѣло въ ръцете на обществото. За сега това липсва. И фракцията на народната свобода ме натовари да се обрна къмъ правителството съ въпроса, който може да бжде формулиранъ твърдъ кратко: Какво е това и какво ще бжде по нататъкъ?

Слѣдъ Велихова думата взелъ известниятъ реакционеръ Марковъ II който между другото казалъ:

„Народътъ не може да чака евтини продукти нито отъ Государствената Дума, нито отъ Росударствения Сѣвътъ, кѣдто управяватъ Ермолович и Неишновичевци. Властта на Самодържеца всеруски, ще поразгизми, която се опитва да отнеме отъ царската корона най-хубавия елмазъ. Само тази власт е способна да върне на народа евтина храна. Споредъ военните закони, военните мародери безжалостно се застрѣлватъ. Сжиятъ законъ трѣбва да разрѣши да се бѣсятъ мародерите на тила — всички тѣзи, които печелятъ луди пари, като използватъ военните затруднения. Трѣбва да се наказватъ всички които печелятъ повече отъ 20% Тѣ сж прѣстѣпници и печалбѣй имъ трѣбва да бждатъ конфискувани.

Слѣдъ това говорили депутатитъ Бурьяновъ, графъ Капнистъ и Востротинъ.

„Въ комисията — казалъ Востротинъ — бѣха съобщени редица факти, свидетелстващи за неописуемитъ безпорядъци въ това дѣло. Тамъ се съобщилъ какъ военното въдомство се отнасяло къмъ запасите отъ храна и вода и какъ въ огромни количества сж гинали прѣдначените за храна на войската говеда. Когато къмъ вътрѣшността на Русия се нижеха милиони бѣжанци, нѣкому дошла гениалната мисълъ да се онищожи всички прѣдъ врага. Тогава въ тила се събрали повече отъ 1 и половина милионъ глави добитък. Двѣ въдомства започнали да рѣшаватъ въпроса, кой е господаръ на този добитък и докога се водила кореспон-

Der Empfang der deutschen Abgeordneten in Sofia.

Die Ankunft der deutschen Reichstagsabgeordneten die den Besuch der bulgarischen Sobronjemitgliedern erstatten sollte, war für den 25. Juni bestimmt. Schon am 24. Juni abends fuhr ihnen ein Sonderzug mit einer Deputation aus dem königlichen Kommissar Minister Tschapraschikoff, der Untersekretär der Sobranje Dr. Momtschiloff, Herr von Mach, Berichterstatter der Kölnischen Zeitung, Dr. Lehmann, Korrespondent des Wolfbüros u. a. bestehend, bis Nisch entgegen.

Der Balkanzug, der dem bulgarischen Volke die teuren Gäste brachte traf im Bahnhof von Nisch an der festgesetzten Zeit und zwar um 1 Uhr 30 Minuten ein. Die ganze Bevölkerung war herbeigeeilt um den feierlichen Empfang beizuwohnen. Der erste der das Wort nahm war der königliche Kommissar Minister Tschapraschikoff der mit wenigen aber rührenden Worten die deutschen Abgeordneten herzlichst willkommen hieß.

Hierauf antwortete der älteste der Gäste, Herr Reichstagsabgeordnete Dr. von Heidebrand und der Lasa, Führer der konservativen Partei, er hob die Bedeutung des Bundes und die Aktion der verbundenen deutschen und bulgarischen Heere hervor und lobte die Tapferkeit und den Heldenmut der Bulgaren. Er beglückwünschte das bulgarische Volk im Namen Deutschlands für die Befreiung der bulgarischen Gebiete, die ihnen niemand mehr streitig machen kann. Dieser Rede folgten stürmische Hurra- und Hochrufe.

Der erste Untersekretär der bulg. Volksversammlung Dr. Momtschiloff hielt alsdann folgende kleine Ansprache:

Meine Herren!
Die Erde auf welcher wir Sie empfangen, war vor Jahrhunderten bulgarisch, Bulgaren bewohnten und bearbeiteten sie. Damals galt hier das bulgarische Recht und wegen einer Grausamkeit des Schicksals hat seit Jahrhunderte ein Fremder hier geherrscht.

Es musste die deutsche Artillerie den Balkan erschüttern, edles deutsches Blut, musste mit dem unsrigen auf den Feldern und in den Tälern fließen, um dieses schöne Stück des bulgarischen Vaterlandes zurückzugewinnen. Hieraus können Sie verstehen, mit welcher grosser Ungeduld Euch das bulgarische Volk erwartet und mit welcher freudigen Gefühlen ich Euch sage: „Brüder der Helden von Verdun, von Brest Litowsk und Skagerak, würdige Vertreter der unerschöpf-

denz der deutschen Artillerie den Balkan erschüttern, edles deutsches Blut, musste mit dem unsrigen auf den Feldern und in den Tälern fließen, um dieses schöne Stück des bulgarischen Vaterlandes zurückzugewinnen. Hieraus können Sie verstehen, mit welcher grosser Ungeduld Euch das bulgarische Volk erwartet und mit welcher freudigen Gefühlen ich Euch sage: „Brüder der Helden von Verdun, von Brest Litowsk und Skagerak, würdige Vertreter der unerschöpf-

denz der deutschen Artillerie den Balkan erschüttern, edles deutsches Blut, musste mit dem unsrigen auf den Feldern und in den Tälern fließen, um dieses schöne Stück des bulgarischen Vaterlandes zurückzugewinnen. Hieraus können Sie verstehen, mit welcher grosser Ungeduld Euch das bulgarische Volk erwartet und mit welcher freudigen Gefühlen ich Euch sage: „Brüder der Helden von Verdun, von Brest Litowsk und Skagerak, würdige Vertreter der unerschöpf-

lichen und unerschütterlichen deutschen Macht. Im Namen der bulgarischen Volksversammlung heisse ich Euch willkommen in Bulgarien!“

Der Zug verliess den Bahnhof von Nisch um 2 Uhr 15 Minuten. Während der Reise wurde den Gästen ein Diner serviert im Laufe welcher auf das Wohl der verbundenen Herrscher getrunken wurde. Die deutschen Abgeordneten interessierten sich sehr für die Gegenden durch welche sie führen, es stand ihnen die Deputation beiseite um allen ihren Fragen zu antworten.

Der Zug kam in Sofia nach 6 Uhr abends an. Am Bahnhof waren alle Militär- und Zivilbehörden vertreten; ausserdem war der Bahnhof feierlich mit Blumen und Fahnen geziert. Unter den Anwesenden bemerkte man verschiedene Minister, Herrn Dobrinowitsch, Chef des Geheimen Königl. Kabinetts, viele deutsche, österreichische und türkische Offiziere. Der Bürgermeister der Stadt Sofia, Herr R. V. Radeff, stand an der Spitze von 12 Damen mit Weissenen Kleidern mit schönen Blumensträussen in den Händen.

Als die deutschen Abgeordneten abstiegen, spielte die Musikkapelle der Königl. Leibwache die deutsche und bulgarische Volkshymne. Dann hielt Bürgermeister Herr Radeff folgende Rede.

„Teure Gäste!
Die Stadt Sofia feiert heute, mit grösster Freude belebt. Ihre Bürger empfangen heute die Vertreter des deutschen Landes. Ihr seid die ersten lieben Gäste des Zentralbundes die uns besuchen und bringet uns die freundschaftlichen Gefühle jener die alle ihre Kräfte angewendet haben für die Verwirklichung der grossen Ideale der politisch wirtschaftlichen Freiheit und des Fortschritts. Wir kommen Euch mit offenem Herzen entgegen, damit Sie die aufrichtigen Gefühle der Freude und Bruderschaft darin sehen können.

Die Bürgerinnen und Bürger von Sofia, klein und gross wissen, dass am heutigen Gedenktage, in diesem Augenblicke der Bürgermeister der Hauptstadt, gastfreundlich in ihren Namen den hohen Gästen die Hand reicht, um ihre Liebe und Ehrfurcht zu Deutschland Ausdruck zu verleihen und in ihren Namen zu sagen: „Hoch leben unsere teuren Gäste und die Völker des deutschen Kaiserreiches!“ Hurra!

Diese Rede beantwortete im Namen der deutschen Abgeordneten der Abgeordnete Müller. Er sagte, dass sie alle untzückt und überascht seien, über den Empfang, der ihnen bereitet wurde und zwar nicht nur von offizieller Seite, sondern auch vom Volke und den Schülern. Dieses beweist, — sagte er, — dass der Bund, der von beiden Völkern geschaffen worden ist, nicht temporär ist, sondern auch von den kommenden Geschlechtern aufrechterhalten sein wird. Wir sind begeistert über Eure Siege und Eure Kämpfe für die Freiheit Mazedoniens, das für immer mit seiner freien grossen Schwester verbunden bleiben wird. Abgeordneter Müller hob den Fleiss

des bulgarischen Volkes besonders hervor. Die Rede endete auch mit vielmaligen stürmischen Hurrufen.

Die Abgeordneten erhielten alsdann von jedem der weissbekleideten Damen einen Blumenstrauss. Sie stiegen je zwei in Automobile und begaben sich nach dem Hotel „Bulgaria“ wo sie abstiegen. Der Weg war mit grossen Menschenmengen überfüllt, an beiden Seiten der Strasse herdrängten die Schüler und Schülerinnen verschiedener Schulen Spalier. Sie hielten in den Händen kleine Fahnen und Blumen womit sie die deutschen Abgeordneten bewarfen. Am Abend fand eine feierliche Kundgebung statt an welcher die Schüler mit ihrer Musikkapelle grossen Anteil nahmen. Manche Abgeordnete hielten sehr rührende Ansprachen an die Schüler. Die Demonstration dauerte bis spät in die Nacht.

Die deutschen Abgeordneten die gegenwärtig Gäste Bulgariens sind, sind folgende: Dr. Herman Paasche, Dr. von Heldebrand und der Base, Dietrich Herman Adolf, Christian, Morawsky, Franz, Erberger, Mathias, Dr. Mayer, Wilhelm, Dr. Müller Ernst, Camp, Massauenen, Bassermann und andere.

NACHRICHTEN

der Ereignisse vom 27. Juni.

Westl. Kriegsschauplatz.

Grosses Hauptquartier.

Oberste Heeresleitung.

Berlin, den 27. Juni 1916.

Die Kampfthätigkeit an unserer nach Westen gerichteten Front gegenüber der englischen und dem Nordflügel der französischen Armee war, wie an den letzten beiden Tagen, bedeutend. Westlich des Toten Mannes schütterten nächtliche französische Vorstösse im Artillerie- und Maschinengewehrfeuer. Rechts der Maas endete abends ein Angriff sehr starker Kräfte gegen die deutschen Stellungen auf dem Rücken Kalte Erde mit einem völligen Misserfolg der Franzosen. Sie wurden unter grossen Verlusten, teilweise nach Handgranatenkampf, aus unseren Linien überall zurückgeworfen.

Deutsche Fliegergeschwader griffen die englischen Lager bei Grand Pré, östlich von Doullens, mit Bomben.

Oestlicher Kriegsschauplatz:

Abgesehen von teilweise örtlicher Artillerietätigkeit und einigen Gefechten kleinerer Abteilungen, ist vom nördlichen Teil der Front nichts Wesentliches zu berichten.

Heeresgruppe des Generals von Linsingen: Westlich von Sokul und bei Zaturcy dauern heftige, für uns erfolgreiche Kämpfe an. Die Gefangenenzahl ist seit dem 16. Juni auf 61 Offiziere und 11 097 Mann; die Beute auf 2 Geschütze und 54 Maschinengewehre gestiegen.

Bei der Armee des Generals Grafen von Bothmer keine besonderen Ereignisse.

Balkan-Kriegsschauplatz:

Keine Ereignisse von besonderer Bedeutung.

Wien, den 26. Juni 1916.

Oesterr.-Ungar. Kriegsbericht.

Russischer Kriegsschauplatz.

In der Bukowina keine besondere Ereignisse. Auf den Höhen nördlich von Kutj wurden russische Angriffe mit schweren Verlusten für den Feind abgeschlagen. An der übrigen Front in Galizien tagsüber ruhig. In Wolhynien beschränkte sich die Gefechtsstätigkeit meist nur auf Artilleriekämpfe. Westlich von Sokul erstürmten deutsche Truppen die erste feindliche Stellung in etwa 3 Km. Breite, wiesen darin heftige Gegenangriffe ab; weiter südlich ist die Lage unverändert.

Italienischer Kriegsschauplatz: Zur Wahrung voller Freiheit des Handelns wurde die österr.-ungarische Front im Angriffsraum zwischen Brenta und Etsch stellenweise verkürzt. Dies vollzog sich unmerklich und ohne Verluste. An der Dolomiten-, der Kärntner- und der kälsten Front dauert der Gesinn, der an.

Von der russischen Grenze wird gemeldet: Aus den Fonds für besondere Ausgaben im russischen Aussenministerium sind abermals bedeutende Beträge an den russischen Gesandten in Bukarest abgegeben. Die Gelder werden dort zur Aufpeitschung der öffentlichen Meinung für den Krieg an Russlands Seite verwendet, auch ist es möglich, dass das Geld für russische Spione in Rumänien bestimmt ist. Russland verfügt in Rumänien über einen guten Nachrichtendienst, der die Massnahmen der rumänischen Heeresleitung ausspähen soll und die militärischen Massnahmen Oesterreich-Ungarns in Erfahrung bringen soll.

Berlin, den 27. Juni 1916.

Die Deutsche Presse schildert die militärisch zwecklosen französischen Fliegerangriffe auf die offene Stadt Karlsruhe. Das Attentat fand am 22. Juni statt, am Fronleichnamstag, als die Bevölkerung ungewöhnlich zahlreich auf den Strassen war. Das Herannahen feindlicher Flieger wurde um 3 Uhr nachmittags gemeldet. Es war heller Sonnenschein, in grosser Höhe weisse Wolken und dunstige Atmosphäre, sodass trotz der schärfsten Beobachtung kein Flieger am Himmel erblickt wurde. Plötzlich um 3 Uhr 10 erfolgten zwei Explosionen in den westlichen Stadtteilen; bald darauf wurden mit scharfem Lärm die feindlichen Flieger über Karlsruhe sichtbar, sie kreisten eine Viertelstunde über der Stadt, warfen 23 Bomben ab und entflohen südwestwärts.

Zwei Flugzeuge wurden links des Rheins zum Landen gezwungen. Die Insassen, zwei Franzosen und 2 Engländer, wurden gefangen nach Strassburg gebracht. Die Bomben fielen auf verschiedene Stadtteile nieder und waren offenbar stark giftig, da das Kraut bei der Explosion stellenweise auf bewachsenen Plätzen gelbfärbte. Der Sachschaden ist nicht bedeutend, nur viel Glasbruch. Umso schrecklicher sind die Verluste unter der feiertäglichen Bevölkerung. Getötet wurden 75 Kinder, 5 Frauen, 30 Männer, zusammen 110 Personen; verletzt: 79 Kinder, 40 Frauen, 48 Männer, zusammen 167 Verletzungen. Das schwerste Unheil richteten die Bomben beim Festplatz an, wo die Zuschauermenge in die Ettlengerstrasse flüchtete; hier wurden etwa 100 Personen getötet, was auch die erschreckend hohe Zahl von getöteten Kindern erklärt.

Das Grossherzogpaar und die greise Grossherzogin Louise blieben während der Bombenwürfe unbeeinträchtigt in der Stadtkirche. Die Grossherzogin suchte die Verwundeten auf, als noch einzelne Detonationen erfolgten. Die Königin von Schweden war während des Fliegerangriffes im Schloss und entrann zum Glück der Lebensgefahr.

Die Betselung von 98 Opfern des Attentats fand am 24. Juni statt, anwesend war die Grossherzogliche Familie, alle Behörden und zahlreiche Einwohner. Die Erbitterung über den ruchlosen, militärisch ganz zwecklosen Angriff auf die unbefestigte, friedliche Stadt, ist allgemein und tief.

PIЯHO

добро се търси под наемъ.

Оферти до

Германското Команданство

подъ Batt 680.

1—3

ПОЛОЖЕНИЕТО

Според в-к „Еклер де Балкан“ предприетата от руситѣ офанзива въ Галиция и Буковина може да се счита за окончателно пропала. Рускитѣ загуби въ хора сж извънредно голѣми. Това се потвърждава отъ прѣдалитѣ се, съ оржжието си, на ромжиска територия руски дезертьори.

Руското главнокомандуване е съзнало, че предприетата, само по една част отъ фронта офанзива, не дава никакви резултати, тъй като центъра на австро-германскитѣ войски си остава непокътнатъ. Прѣдприетитѣ съ голѣми сили руски атаки се разбиха като вълни о скалата на австро-германската съпротива. Тая офанзива не донесе на Русия нищо друго освѣтъ грамадинитѣ загуби въ хора, а споредъ послѣднитѣ извѣстия отъ Берлинъ и Виена се вижда, че австро-германцитѣ сж почнали да контра атакуютъ и иматъ вече инициативата въ своитѣ ржцѣ.

В-кътъ оборва твърденията на рускиятъ печатъ, че австро-германски войски сж били оттеглени отъ западнитѣ и италианскитѣ фронтове за да се прѣхвърлятъ на руския фронтъ. Инициативата както срѣщу Франция така и срѣщу Италия си остава въ ржцѣтъ на централнитѣ сили. Послѣднитѣ германски успѣхи, завземането на височината Калте Erde, селото Флорн, форта Тиомонъ като и, спечелениятъ терекъ южно отъ форта Во потвърждаватъ, че бойовотъ около Вердьонъ и най-малко не сж ослабнали, а напротивъ продължаватъ съ сжщата методичностъ и се развиватъ благоприятно за германцитѣ.

Положението въ Гърция е едно отъ най-сериознитѣ. Упражняваниятъ спрѣмо Гърция тероръ отъ страна на съглашението прави много лошо впечатление въ неутралнитѣ страни Гърция, за да запази своята цѣлостъ и линията на повѣдѣние което тя бѣше декларирала още при обявяването на общоевропейската война, рѣши да демобилизира армията си. Тя прѣдпочете да демобилизира, отколкото да пролива кръвта на своя народъ за интереситѣ на съглашението.

Съглашението съ това което върши надъ Гърция, идва да докаже още веднжъ, че лозунгътъ съ който то почна войната именно „свободата и независимостта на малкитѣ народи не е нищо друго освѣтъ една маска подъ която се криятъ груби егоистични интереси.

Въ Ромжния русофилското движение утихва, слѣдъ като Русия по единъ варварски начинъ наруши прокламиранитѣ отъ ромжнското правителство неутралитетъ, като прѣкара своитѣ войски прѣзъ ромжиска територия на самата австро-ромжиска граница.

Руската главна квартира

слѣдъ като изтегли тин войски се извини прѣдъ ромжнското правителство, че това е една грѣшка, обаче въ Ромжния никои не върва въ това извинение.

Въ Кавказъ бойоветъ се развиватъ благоприятно за Турция. Рускитѣ войски сж принудени постепенно да отстъпватъ подъ натиска на турскитѣ войски.

Германски свѣдения

Западенъ фронтъ.

Германска Главна Квартира.

БЕРЛИНЪ, 26 юний. Неприятелскитѣ дѣйствия срѣщу английскитѣ позиции и срѣщу сѣверниятъ флангъ на французитѣ бѣха, прѣзъ послѣднитѣ дни, много оживѣни. Западно отъ височината Тотеръ Манъ отблъснахме съ артилерийски и картеченъ огънь нѣколко неприятелски нощни атаки. Една силна неприятелска атака по дѣсния брѣгъ на рѣката Маасъ срѣщу позицитѣ ни по склона на височината Калте Erde се завърши съ пълнъ неуспѣхъ за французитѣ. Тѣ бидоха отблъснати на всѣкъ дѣлъ, повечето съ ржчни гранати, и оставиха много трупове прѣдъ нашитѣ позиции.

Наши въздухоплавателни ескадри атакуваха английскитѣ лагерь при Гранпре източно отъ Дуенъ.

Източенъ фронтъ.

БЕРЛИНЪ, 26 юний. Вънъ отъ частични артилерийски бойове и сражения между малки части, нищо особено не е станало по сѣверната частъ на тоя фронтъ.

По фронта на армията на генерала Фонъ Линсингенъ продължаватъ благоприятно за насъ, ожесточенитѣ боеве западно отъ Сокалъ и Затурчи. Отъ 16 юний до днесъ тукъ плѣнихме 61 офицеръ 11,097 войника и вземахме 2 орджия и 54 картечници.

По фронта на армията на генерала графъ Ботмеръ положението е неизмѣнено.

Руски фронтъ.

ВИЕНА, 26 юний. Въ Буковина нѣма особенни събития. По височинитѣ сѣверно отъ Кути отблъснахме руски атаки съ тежки за неприятеля загуби. По останалата частъ на фронта денътъ мина спокойно. Въ Волинния неприятелскитѣ дѣйствия се ограничиха; повечето въ артилерийски бойове. Западно отъ Сокалъ германскитѣ войски шурмуваха първитѣ неприятелски линии на една ширина повече отъ 3 километра и отблъснаха силни неприятелски контра атаки. По на югъ положението е непромѣнено.

Италиянски фронтъ.

ВИЕНА 26 юний. За запазването на свободата на дѣйствие австро-унгарскитѣ войски скъсиха своя фронтъ между рѣкитѣ Брента и Ечъ. Това стана незабѣлъзано и непопрѣчено отъ неприятеля. По фронта на Долонитѣ, въ Кринтия и въ крайбръжнитѣ мѣстности продължаватъ артилерийскитѣ бойове.

Два наши хидроплана хвърлиха бомби надъ арсенала Адриана.

Французки варваризъмъ

Въздушното нападение на Карлсруе.

БЕРЛИНЪ 26 юний. Тукашнитѣ в-ци коментиратъ въздушното нападение на французки авиатори надъ градътъ Карлсруе който нѣма абсолютно никакво военно значение. Това нападение стана на 22 ю. празниченъ денъ (Fronleichnamstag), когато улицитѣ бѣха пълни съ народъ. Идването на аеропланитѣ е било съобщено въ 3 часъ слѣдъ обѣдъ. Врѣмето бѣше хубаво, макаръ и облачно, и въпрѣки внимателното наблюдение не можа да се забѣлъжи никакъв аеропланъ. Къмъ 3 часъ и 10 минути неочаквано се чуа 2 експлозии въ западната частъ на града. Едва тогазъ можаха да се забѣлъжатъ аеропланитѣ които четвъртъ частъ кръстосваха надъ градътъ и хвърлиха 28 бомби слѣдъ което заминаха на юго западъ. Два неприятелски аероплана сж били принудени да слѣзатъ по лѣвиятъ брѣгъ на Рейнъ. Авиаторитѣ имъ 2 англичани и 2 французи сж плѣнени и закарани въ Шрасбургъ.

Хвърленитѣ бомби паднаха въ разни части на града. Тѣ изглѣжда че съдържаха силна отрова, тъй като разтенията около мѣстата на експлозиитѣ пожълтѣха. Материалнитѣ загуби не сж особено голѣми, и се състоятъ само въ счупени прозорци, но ужасни сж загубитѣ въ хора, между тия които бѣха излѣзли по улицитѣ да празнуватъ. Убити сж 75 дѣца, 5 жени и 30 мже, всичко 110. Ранени има 79 дѣца, 40 жени и 48 мже, всичко 167 души. Най-голѣмото число на жертвитѣ сж станали по улицата „Етлингъ“, където бѣше събрана голѣма частъ отъ народа. Тукъ сж били убити повече отъ 100 души; повечето дѣца.

Херцогската двойка и старата херцогиня Луиза се намираха прѣзъ врѣме на бомбардировката въ градската църква Херцогинята Луиза посѣщаваше раненитѣ даже прѣзъ врѣмето когато бомбардировката продължаваше. Шведската кралица се намираше по това врѣме въ замъка си и по едно жастие спаси живота си. Погребението на 98 отъ убититѣ стана на 24 юний при присъствието на херцогското семейство, на всичкитѣ власти и множество жители. Възмущението за това позорно нападение, безъ всѣка военна цѣлъ на единъ неукрѣпенъ градъ е общо.

ПОКАНА.

Поканваме уваж. Варненски граждани и гражданки да посѣтятъ откритата отъ 25 т. м. въ турското основно училище „Наджи“ ул. „Гургулата“, изложба и разпродажба на ржководѣния отъ турското благотворително Д-во. Изложбата ще трае до 1 юлий.

По инициативата на Г-ца Ф. 1—3 Хюсеинова.

Благодарностъ.

Извакна въ най-сърдечната си майчина благодарностъ къмъ Управителя на Марийската Държавна болница подполковникъ Д-ръ Тигевъ за голѣмитѣ грижи при оперирането на дѣщеря ми Гинка Я. Бъчварова, страдаща отъ апандиситъ, която слѣдъ едномѣсечо прѣстояване въ болницата, при голѣмитѣ грижи на сестрата Августа, биде спасена за винаги тая болѣстъ.

Моятъ най дълбоки благодарности за грижитѣ на лѣкари и сестрата,

Юрданка Я. Бъчварова.

ПАЗЕТЕ СЕ ОТЪ ШПИОНИ

Печатница „ЗОРА“ — Варна.